

מ"ת 47529/01/18 - מדינת ישראל נגד סבאר עמרני (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

12 פברואר 2018

מ"ת 47529-01-18 מדינת ישראל נ' עמרני(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד עדי דדון

נגד

המשיב

סבאר עמרני (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד דודי אביטן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של דרישה באיומים של רכב, גניבה וקבלת דבר במרמה.

על פי החלק הכללי לכתב האישום, אוריאן וקנין (להלן: **מתלון 1**) ורוסטיסלב מלשצ'וק (להלן: **מתלון 2**) הינם שותפים ובעלים של שלושה עסקים בעיר דימונה: מסעדת "ויה" הנמצאת ברח' הפועלים 5 אזור התעשייה בדימונה (להלן: **מסעדת "ויה"**); מסעדת "דיינר 24" הצמודה לתחנת דלק פז בדימונה (להלן: **מסעדת "דיינר 24"**) ובית מאפה "טבון" הנמצא צמוד למסעדת דיינר 24 (להלן: **הטבון**).

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום עבד עואד אלהואלה כשומר במסעדת ויה.

על פי העובדות באישום הראשון, בתאריך 10.12.2017 או סמוך לכך, התקשר עואד למתלון 1 ומסר לו כי מרגע זה הוא אינו שומר במסעדת "ויה" ומי שיכנס במקומו הינו המשיב. סמוך לאחר מכן, התקשר המשיב למתלון 1 ומסר לו כי הוא השומר של מסעדת ויה וביקש להיפגש והשניים קבוע בשעה 21:00 במסעדת דיינר 24. במהלך הפגישה ציין המשיב בפני המתלון 1 כי הינו השומר החדש של מסעדת ויה ובו בעת ביקש מקדמה בסך של 800 ₪ עבור חודש דצמבר 2017. באותה שיחה מסר המתלון למשיב כי שילם כבר שכר עבודה בגין חודש דצמבר לעואד אך בסופו של דבר שילם במעמד זה למשיב את הסכום האמור וזאת על מנת לשמור על מערכת יחסים טובה עמו.

כעבור יומיים, התקשר המשיב מספר רב של פעמים לטלפון הנייד של המתלון 1 ודרש ממנו תשלום בסך של 200 ₪ עבור חודש הבא, המתלון 1 סירב לדרישת המשיב וחסם את השיחות הנכנסות ממנו.

עמוד 1

בתאריך 27.12.2017 סמוך לשעה 18:00 הגיע המשיב ל"טבון" ובאותה עת שהה בעסק המתלונן 2. המשיב דרש כסף מהמתלונן 2 תוך שימוש באיומים בכך שהמשיב איים על המתלונן 2 בפגיעה שלא כדין ברכושו, עת החל להשתולל בטבון תוך שאמר למתלונן 2 כי **"ישבור את כל העסק"** וצעק **"איפה אוריין, תביא אותו דחוף לפה! למה הוא שם אותי בחסום? אני אשבור לו את כל החלונות פה! אני אשרוף לו את כל העסקים אני אניע עד אליו"**. במעמד האמור התקשר מתלונן 1 למתלונן 2 וביקש ממנו לשלם למשיב את הכסף וזאת בשל פחדו כי המשיב יגרום נזק בטבון. המתלונן 2 העביר למשיב סך של 400 ₪.

במספר מועדים מדי ערב החל מתאריך 27.12.2017 גנב המשיב בצוותא עם אחרים שזהותם ידועה למבקשת מהטבון כריכים, שתיה ומוצרים נוספים. במעמד האמור, כאשר העובדים במקום היו מבקשים מהמשיב לשלם על הרכוש, המשיב היה אומר לעובדים **"שאוריין ישלם, דברו עם אוריין"** תוך שהוא מתנהג בצורה בריונית כלפי העובדים ואף מספר עובדים התפטרו מעבודתם בטבון כתוצאה מהתנהגותו של המשיב כלפיהם.

בתאריך 29.12.2017 קיבל המשיב בצוותא עם אחרים שזהותם ידועה למבקשת ממסעדת ויה אוכל ושתייה בעלות של כ-800 ₪ במרמה, בכך שישב במסעדה, אכל ושתה וכאשר העובדים במסעדה ביקשו מהמשיב לשלם על הארוחה, המשיב אמר להם שמתלונן 1 ישלם והמשיב יצא מהמסעדה מבלי לשלם על הארוחה.

על פי העובדות באישום השני, בתאריך 28.12.2017 בסמוך לשעה 23:00 קיבל המשיב בצוותא עם אחרים שזהותם ידועה למבקשת ממסעדת ויה אוכל ושתייה בעלות של כ-856 ₪ במרמה, בכך שישב במסעדה, אכל ושתה וכאשר מנהלת המקום ביקשה מהמשיב לשלם על הארוחה המשיב אמר לה **"דברי עם אוריין"** והוא יצא מהמסעדה מבלי לשלם על הארוחה.

על פי העובדות באישום השלישי, בתאריך 31.12.2017 בסמוך לשעה 01:45 בחנות בתחנת דלק "טן" בקניון סנטר בדימונה, גנב המשיב בצוותא עם אחרים שזהותם ידועה למבקשת דלק בסכום של 300 ₪, שני בקבוקי בירה ושני קופסאות סיגריות, בכך שתדלק רכב מסוג שברולט קרוז, נכנס לחנות ונטל את הרכוש מחוץ לחנות ועזב את המקום.

2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אם כי ביקש בטיעונים נרחבים **"לצבוע את כתב האישום"** בצבעים אחרים אשר יחמיאו למשיב. לדידו, כתב האישום מותיר רושם של מעשי בריונות ואלימות מצד המשיב, אולם בסופם של דברים מדובר בעובד מן המניין אשר לקח מוצרים כמעט כל יום מבתי העסק שבבעלות המתלוננים בהם עבד ובמקום לשלם אמר למוכרים **"תדברו עם אוריין זה בסדר"**. לדידו אם המשיב היה אומר את הדברים באופן עדין יותר והמראה החזותי של המשיב היה אחר - לא הייתה מוגשת נגדו תלונה. במילים אחרות, נטען כי המתלוננים "ניפחו" את הסיפור והוסיפו לו נופך פלילי, הגם שהתייחסותם להתנהגות המשיב הייתה כלגיטימית, ולמעשה המשיכה את זו של העובד לפניו.

3. ב"כ המבקשת טען כי מדובר ב"פרוטקשין" במובהק, ציין בחשש של המתלוננים מפני המשיב אשר למעשה "כפה" עליהם נוכחותו ועבודתו כשומר על עסקיהם, התנהג בבריונות כלפיהם וכלפי עובדיהם, גבה מהם כספים והתנהג

בבתי העסק משל היו בבעלותו.

4. עיון בחומר החקירה מעלה כי כתב האישום לרבות הוראות החיקוק נוסח באופן המקל עם המשיב. חומר החקירה מלמד במובהק על עבירות של סחיטה באיומים. מחומר החקירה עולה כי המשיב כפה את עבודתו כשומר אצל המתלוננים, אשר מחזיקים שלושה עסקים שונים באזור התעשייה בדימונה וזאת תוך כדי שגרם לשומר שעבד קודם במקום, עואד אלהואשלה, "לוותר" על מקום עבודתו לטובת המשיב.

כך עולה מעדותו של המתלונן, אוריין וקנין, אשר מספר כי השומר שעבד אצלו למעשה "הוחלף" על ידי המשיב, בהודעה טלפונית ביום 10.12.2017.

לציין כי השומר הקודם, עואד אלהואשלה, כבר קיבל לידי את שכר העבודה לחודש דצמבר 2017 והגם שכך, הודיע כי מי שיחליף אותו הוא המשיב. עוד באותו יום (10.12.2017) המשיב יצר קשר עם המתלונן, הודיע לו כי הוא "השומר החדש" של המסעדה שבבעלות המתלונן וביקש להיפגש בשעת ערב מאוחרת. מיד עם הגעתו, דרש המשיב מקדמה בסך 800 ₪ עבור חודש דצמבר, המתלונן אמר כי **"לא התווכחתי איתו למרות שלא מגיע לו ועואד כבר קיבל את הסכום הזה עבור חודש 12/17"**. כעבור יומיים, החל המשיב להתקשר למתלונן ולדרוש ממנו סכומי כסף נוספים על חשבון המשכורת (עמ' 2 ש' 23-25). המתלונן סרב וההטרדות הטלפוניות מצד המשיב לא פסקו. המתלונן בתגובה חסם טלפונית את המשיב אשר החמיר בהתנהגותו כלפי המתלונן - המשיב הגיע ביום 27.12.2017 לעסק, שם נוכח המתלונן השני, הוא שותף לעסקים, והחל צועק, משתולל ודרש לקבל כסף בדחיפות **"איפה אוריין, תביא אותו דחוף לפה! למה שם אותי בחסום? אני אשבור את כל החלונות פה אני אשרוף לו את כל העסקים אני אני עד אליו"**.

המתלונן, אוריין וקנין, מתאר בהודעתו במשטרה כי פחד מהמשיב, פחד כי המשיב יגרום נזק לעסקיו ויתקוף אנשים בעסק לרבות עובדיו ולכן נכנע, שוחח עם המשיב וביקש ממנו להגיע **"אמרתי לו להגיע לטבון ואז אני אתן לו את הכסף שהוא דורש"**.

המתלונן הוסיף כי למשיב לא מגיע כל כסף **"אני הסכמתי לתת לו את הכסף כי הוא איים לשבור ולפגוע ואני ממש חששתי"**. המתלונן הוסיף כי הבין שהוא תחת סחיטה והגיע למסקנה כי אם לא ישלם למשיב את מה שהוא דורש ממנו, עסקו ועובדיו ייפגעו.

לפיכך, עוד באותו יום, 27.12.2017, המשיב קיבל על פי דרישתו סכום של 400 ₪. המתלונן לא הגיש תלונה, שכן סבר שמדובר בסחיטה חד פעמית. אלא מה, שהמשיב המשיך לסחוט את המתלונן באופן שונה ובמובן זה שהיה מגיע כמעט מדי יום לבתי העסק של המשיב, לוקח מוצרי מזון שונים, לא משלם שמיד לאחר מכן עלה לרכב בו הגיע יחד עם אחר אשר המתין לו בסמוך ועזב את המקום.

על פי דברי המתלונן, הוא לא אישר למשיב ליטול מוצרים מבית העסק שלו והמשיב עשה כן ללא רשות וכשהתבקש לשלם אמר **"אני לא משלם! תתקשרו לאוריין תעשו מה שאתם רוצים"**. התנהגות המשיב כמתואר לעיל חזרה

ונשנתה, כאשר זה נהג להגיע מדי יום בשעת לילה מאוחרת, קבועה, יחד עם אחרים ונוטל מבית העסק מה שלבו חפץ "כל מה שהוא רואה על הדרך הוא לוקח" (עמ' 4 ש' 94). עוד עולה בהקשר זה כי כשהעזו העובדים לפנות למשיב ולבקש ממנו לשלם ענה להם "שאוריאן ישלם, דברו עם אוריאן".

המתלונן מתאר התנהגות בריונית ומתלהמת מצד המשיב כלפי העובדים אשר חששו מהמשיב ולכן לא התעמתו עמו, ופחדם היה כה רב עד כי חלק מהם עזבו את מקום העבודה. בתימוכין הראה לחוקר המשטרה הודעות, כמו של העובד **אלירן יעקב** אשר הודיע למתלונן כי הפסיק לעבוד נוכח פחדו מהמשיב, וכן הודעת שותפו על כך שאלירן "נכנס לסרטים" בגלל התנהגות המשיב בכל פעם שמגיע לבית העסק.

עוד עולה מהודעת המתלונן עולה כי המשיב לא איים עליו באופן ישיר, אולם עת ביקש ממנו כספים "על החשבון" והוא סירב, המשיב אמר לו "תבוא ונדבר ב-4 עיניים". המתלונן ציין במפורש כי הוא מפחד מאוד מהמשיב, מפחד לעסקיו ולביתו, חשב כי מדובר בסחיטה חד פעמית אולם הדבר רק התגבר והחמיר, שכן המשיב חש מאוים מול התנהגות המשיב אשר גרם לו נזקים כלכליים כבדים ומוטט אותו נפשית כשבנוסף עובדים כבר לא מוכנים לעבוד אצלו.

5. בהודעתו של המתלונן רוסטיסלב מלשצ'וק, שהינו שותף בבית העסק הטבון, הוא מתאר את הגעתו של המשיב ביום 27.12.2017 אשר פנה אליו בטון מאיים לברר מדוע המתלונן אוריאן "מסנן" אותו וציין כי אוריאן ישלם על זה ודרש לדעת את כתובת מגוריו של אוריאן. עוד תיאר כי המשיב איים בפניו כי ישרוף להם את העסקים וישבור את החלונות אם אוריאן לא ייתן לו, למשיב, את מה שהוא מבקש (עמ' 1 ש' 12-16) "אני אשרוף לכם את כל העסקים אני אשבור את הוויטרינות אם אוריאן לא יתן לי מה שאני מבקש. אני רק עכשיו השתחררתי ואין לי בעיה לחזור לשם! תשיג לי את אוריאן הוא חייב לי כסף".

רוסטיסלב מלשצ'וק מתאר פחד גדול מהדמות העבריינית אותה הציג בפניו המשיב לרבות איומיו. עוד תיאר כי מספר ימים לאחר מכן שוב התייצב והפעם לא רק לקח מוצרים בלי לשלם, אלא הוסיף לאיים על אחת העובדות בעסק אחר שלהם, מסעדת ויה, אשר הזמינה לו משטרה "השמנה הזו מאיה הזמינה לי משטרה ביום חמישי ואחריו גם תורה יגיע", צעק כי אותה מוכרת תשלם על מה שעשתה ועזב את המקום.

6. בהודעתו של אלירן יעקב, עובד משמרת לילה בבית מאפה הטבון שבבעלות המתלונן, הוא מתאר כי בכל לילה בשבוע בו עבד בין השעות 22:00-23:00 מגיע רכב שחור, ממנו יוצאים שניים, המשיב ואחד נוסף, כשהם מריחים אלכוהול, נכנסים לעסק, לוקחים כל מה שיכולים לקחת בידיים וכשהוא שואל מה עם תשלום המשיב עונה לו "תגיד לאוריאן שסאבר היה פה" ועוזב את המקום. באחת הפעמים שהעז לדרוש מהמשיב לשלם, הגיע אליו המשיב באופן מאיים ואמר לו "תגיד לאוריאן שסאבר היה פה".

אלירן מתאר פחד של ממש מפני המשיב וציין כי התנהגותו זו חזרה מדי לילה משך שבוע ולכן עזב את מקום העבודה.

7. מהודעתו של עואד אלהואשלה אשר עבד כשומר בבית העסק של המתלונן, עולה כי עשה ככל שניתן במהלך חקירתו להרחיק עצמו מכל קשר למשיב והכל בשל הפחד שלו מהמשיב. בתחילה טען כי לא עבד כלל כשומר אצל

המתלוננים, אולם בהמשך החקירה הודה כי עבד אצל המתלוננים בשמירה במקום אחיו, אולם נאלץ "לוותר" על מקום עבודתו עבור המשיב, ועל רקע דרישת המשיב ממנו לעשות כן "**סאבר התקשר אליי אמר לי שזה המקום שלו הוא צריך לשמור ואמרתי לו תשמור**". בהמשך ציין כי נאלץ לוותר על מקום עבודתו כי לא רצה בעיות עם המשיב והגם שלא הודה בחקירתו כי הוא פוחד מהמשיב, ניכר כי הוא פוחד ולא רק מהמשיב אלא גם מבני משפחת המשיב. הדברים מקבלים משנה תוקף בתשובתו לשאלת החוקר אילו היה מדובר במישהו אחר האם גם היה מוותר על מקום עבודתו, ולפיה הוא לא היה מוותר על מקום העבודה אלא היה מתווכח ונלחם על מקום עבודתו.

פחדו של עואד מהמשיב ניכר גם בעובדה שסירב לבצע עימות מולו.

שילוב דברי המתלון ודברים שמסר עואד מצביעים במובהק על כך שהמשיב בהתנהגותו המאיימת אילץ את עואד לפנות את מקום העבודה עבורו. עואד עשה כן נוכח פחדו מהמשיב, שאמנם לא איים מילולית ומפורשות, אולם תדמיתו המאיימת היא זו שהניעה את עואד אלהואשלה לעשות את אשר לא רצה לעשות.

מעבר לאמור עולה כי לאחר שהמשיב קיבל כספים מהמתלוננים ביום 27.12.2017 לאחר שאיים עליהם בבית העסק כמתואר לעיל, ביום 28.12.2017 הגיע בשעת לילה מאוחרת יחד עם אחרים שזהותם ידועה למבקשת למסעדת "ויה", אכל ושתה יחד עם האחרים בסכום של ₪ 856 וכאשר מנהלת המקום ביקשה ממנו לשלם עבור הארוחה חזר ואמר "**דברי עם אוריין ויצא מהמסעדה מבלי לשלם**". ספק בעיניי אם מדובר בקבלת דבר במרמה, המדובר לטעמי בעבירה של סחיטה באיומים.

התנהגותו הבריונית והמאיימת של המשיב אשר מריחה כולה מעשה "**פרוטקשטיין**" מבעלי עסקים באזור התעשייה בדימונה מתגברת והולכת וביום 31.12.2017 בשעה 01:45 (האישום השלישי) הוא מגיע לתחנת דלק "טן" בקניון סנטר בדימונה. על פי האישום נטען כי המשיב גנב מתוך התחנה דלק בסכום של ₪ 300, שני בקבוקי בירה ושני קופסאות סיגריות ועזב את המקום ללא הסכמת הבעלים וללא ששילם, אולם גם כאן ברי וגם מהודעת המתלוננים שאין מדובר בעבירת גניבה קלאסית, שכן המשיב תדלק את הרכב שאיתו הגיע, נטל סיגריות ושתייה מתוך חנות תחנת הדלק וברי שהמתלון לא היה נהוג בנסיבות דומות כלפי אחרים כפי שנהג כלפי המשיב, ברי כי מדובר ב"ניצול" המשיב את "מעמדו", תדמיתו העבריינית המאיימת בעיני בעלי העסקים שבאזור התעשייה בדימונה.

כאמור בראשית הדברים, חסד עשתה המבקשת עם המשיב ביחסה לו רק עבירה של דרישה באיומים של רכוש ומספר עבירות גניבה וקבלת דבר במרמה. חומר החקירה לטעמי מצביע במובהק על עבירות של סחיטה באיומים.

כך או כך, הוראות החיקוק לא הן שיוצרות את נסיבות ביצוע העבירות אלא מהתשתית הראייתית שנמצאת בחומר החקירה.

בכל הנוגע לעבירות של סחיטה באיומים נקבע כי:

"האיום אינו חייב להיות גלוי ומפורש ואינו חייב להיות איום בפגיעה פיזית ישירה בגוף, או פגיעה ישירה אחרת במאומים, באותם עניינים המנויים בסעיף. יכול שהאיום יהיה בלשון רמזים, ישתמע בעקיפין מן הדברים או מן ההתנהגות, יהיה מוסווה בדברים תמימים, או בדברי חלקות ונועם - שאין להם, לכאורה, משמעות מאיימת - או יעלה מתוך ליטופים ומגעי חיבה גופניים אחרים. חשיפתו של האיום - כאשר אינו מפורש אלא מרומז, משתמע בעקיפין, או מוסווה - מצריכה בדיקה זהירה של הרקע הכללי של הפרשה, אישיותם של המאיימים ושל המאומים, ההיכרות ביניהם לפני האיום, אם היתה כזאת, וגורמים נוספים" (בש"פ 7683/99 רומן חנניב נ' מדינת ישראל, תק-על 99(3), 641).

וראה גם:

"איום, כנודע, אינו חייב להיות איום מפורש ובמפגיע; יכול שיהא משתמע, מרומז או עקיף. מאיים 'מתוחכם' יימנע מאיום מפורש, אלא ישתמש בלשון 'תמימה' לכאורה, אשר תשיג אותה מטרה מבלי להביאו בגדרי איום מפורש". (בש"פ 5953/10 דרור אלפרון נ' מדינת ישראל, תק-על 2010(3), 3386).

בענייננו, אמנם לא מיוחסות למשיב עבירות של סחיטה באיומים אולם הדברים האמורים יפים גם לענייננו בו מיוחסות למשיב עבירות של דרישה באיומים של רכוש, גניבה וקבלת דבר במרמה.

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ח, 12/02/2018 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהחלטה היום קבעתי קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב ואף ציינתי כי לטעמי הוראות החיקוק בענייניו היו צריכות להיות בעבירות של סחיטה באיומים. כך או כך, בכל הנוגע לעילת המעצר, עבירות מסוג זה מקימות מעצם טבען עילת מעצר הן של מסוכנות לביטחון הציבור והן של חשש לשיבוש הליכי משפט, לאור החשש המובנה של מתלוננים, כפי שבא לידי ביטוי במקרה דנן באותו חשש מובהק על ידי המתלוננים וגם על ידי עואד אלהואשלה אשר נאלץ לוותר על מקום עבודתו עבור המשיב.

המדובר במשיב אשר הפיל חיתתו על המתלוננים, על עואד אלהואשלה ועבירות מסוג זה דרך כלל אינן מתאימות לחלופת מעצר, גם בשל החשש לשיבוש הליכי משפט. במקרה של המשיב יש להוסיף ולציין בעברו הפלילי המכביד מאוד הכולל עבירות רכוש רבות, לרבות תקיפה כדי לגנוב, התחפשות או שימוש ברעלה לביצוע פשע. המדובר במשיב אשר ריצה תקופות מאסר ממושכות כשהרשעתו האחרונה היא מיום 23.5.2017 בגינה נגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל והרשעה נוספת מיום 2.3.2017 בעבירה של תקיפה כדי לגנוב, אז נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל. זאת ועוד, הרשעה מיום 11.1.2015 בעבירות של התפרצות, הסגת גבול פלילית, החזקת מכשירי פריצה וגניבה, בגין נגזרו עליו 20 חודשי מאסר בפועל ועוד הרשעות של בית המשפט המחוזי משנת 2017 בגין נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בגין עבירות של כליאת שווא, תקיפת חסר ישע, גרימת חבלה של ממש וגניבה.

בנסיבות האמורות ספק גדול בעיניי אם חלופת מעצר תסכון. עם זאת, ובשל שב"כ המבקשת לא ביטאה שום התנגדות לקבלת תסקיר, אדרש לתסקיר מעצר, אם כי אין בהפנייתו לשירות המבחן כדי לטעת בלבו כל ציפייה באשר להחלטה הסופית שתתקבל לאחר קבלת התסקיר.

קובעת דיון נוסף ליום 14.3.2018 בשעה 09:00.

המזכירות תעביר העתק החלטתי בצירוף כתב האישום לשירות המבחן אשר יגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד מועד הדיון הנדחה.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ח,
12/02/2018 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**